

žalob okresního soudu v K. vyplývá dále, že žalobní žádost v nich zněla jen na vydání předmětu, kdežto v souzeném sporu v první řadě má za předmět zjištění, že sporné předměty nepatří do konkursní podstaty. Z toho jest zřejmo, že tu nelze mluvit o totožnosti žalobních stran a zejména žalobního nároku a že nemůže proto pro nedostatek tohoto podstatného předpokladu býti odůvodněna námitka zahájení sporu. Odvolací soud vyhověl námitce zahájené rozepře a odmítl žalobu. Důvody: Ze srovnání projednávané žaloby se spory C IV 918/32 a C IV 919/32 zahájenými u okresního soudu v K., v nichž řízení bylo přerušeno, zjišťuje odvolací soud, že tytéž předměty jsou spornými i ve sporech u okresního soudu, i v této právní rozepři. I ve sporech u okresního soudu i v tomto sporu u krajského soudu požaduje se dále vydání těchto věcí, třebaž že v souzené žalobě je s tím spojena mimo to ještě žádost za zjištění, jež má odůvodniti požadované plnění. Za tohoto stavu věci je zřejmo, že souhlasí i právní důvod, i žalobní nárok v rozepřích u krajského i u okresního soudu. Posléze jsou v obou sporech i žalování totožní. V rozepřích u okresního soudu jsou sice žalování manželé August a Růžena F-ovi, zatím co zde vystupuje jako žalovaný správce konkursní podstaty obou manželů; než konkursní správce je právě zákonným zástupcem obou úpadců. Jako takový vstupuje na jejich místo, takže tu je i totožnost stran. Tím jsou splněny všechny předpoklady zahájené rozepře ve smyslu § 232 c. ř. s. a bylo proto žalobu podle § 233 c. ř. s. odmítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Podle § 7 odstavec (2) konk. ř. čís. 64/31 sb. z. a n. lze ve sporech o nároky na vyloučení věcí pokračovati i po prohlášení konkursu, vždy však jen proti správci konkursní podstaty. Spor se tudíž prohlášením konkursu přeruší, avšak žalobce může navrhnouti pokračování ve sporu proti správci konkursní podstaty, jest-li úpadcem žalovaný. Neplatí z toho pro žalobce žádná újma, neboť, vstoupí-li správce konkursní podstaty do sporu, bude ve sporu proti němu pokračováno, nevstoupí-li do sporu, lze pokračovati ve sporu proti úpadci podle § 9 konk. ř., any vylučované věci se staly volným jměním úpadce. Řeší tudíž konkursní řád sám záporně otázku, zda prohlášením sporu jde o různost stran ve sporu. Žalobní důvod i žalobní nárok jest v souzeném případě rovněž totožný, ano jde i v původních sporech C IV 918/32 a C IV 919/32 i v nynějším sporu o vyloučení týchž předmětů na základě téhož žalobního důvodu, t. j. výhrady vlastnictví. A liší-li se žalobní nárok v tom, že v souzeném nyní případě se žádá i o zjištění, že ony předměty nepatří do konkursní podstaty, jde o předurčující otázku, která musí býti ve všech sporech řešena. Právem proto uznal odvolací soud, že nynějšímu sporu brání překážka zahájené rozepře podle §§ 232 a 233 c. ř. s.

Čís. 13469.

I v konkursním řízení požívají nedoplatky okresní nemocenské pojišťovny přednostního práva jen na nemovitostech za předpokladů uve-

dených v §§ 265 a 266 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., nikoliv na věcech movitých.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, R I 340/34.)

K návrhu okresní nemocenské pojišťovny povolil soud první stoli ce proti úpadkové podstatě firmy mobilární exekuci k vydobytí nedoplatku pojistného nemocenského, invalidního a starobního pojištění. K rekursu správce konkursní podstaty rekursní soud exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Podle § 11 konk. ř. nemůže býti po vyhlášení konkursu pro pohledávku za úpadcem nabyto soudcovského práva zástavního. Poněvadž zákon nečiní rozdíl mezi pohledávkami (srovn. důvodovou zprávu k § 11 konk. ř. — vydání konk. řádu Dr. Vosky str. 118), vztahuje se toto ustanovení i na pojistné v oboru sociálního pojištění. Z exekučního titulu, platebního výměru, jest patrné, že pohledávka, pro kterou exekuce má býti povolena, není pohledávkou za podstatou, ježto jde o příspěvky splatné za dobu před prohlášením konkursu, pochybil proto první soud, povoliv exekuci.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolaci rekurentka má sice pravdu, že zákaz vedení exekuce za konkursního řízení podle § 11 konk. ř. čís. 64/31 sb. z. a n. platí s výjimkou čl. III čís. 3 uvoz. zákona ke konk. ř., podle níž lze k vydobytí nebo zajištění i pojistného v oboru sociálního pojištění vésti exekuci po prohlášení konkursu na věci, na nichž jest pro tyto pohledávky přednostní právo. Přehlíží však, že i v konkursním řízení nedoplatky okresní nemocenské pojišťovny požívají podle § 173 zákona z 10. října 1924 čís. 221 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 8. listopadu 1928 čís. 184 sb. z. a n. přednostního práva nedoplatků daní a dávek veřejných, a že tyto požívají přednostního práva podle §§ 265 a 266 zákona o přímých daních čís. 76/27 sb. z. a n. jen na nemovitostech za předpokladů tam uvedených, kdežto v souzeném případě jde o exekuci na věci movité, o nichž ona výjimka neplatí.

Čís. 13470.

Dražba po parcelách ve smyslu výnosu ministerstva spravedlnosti uveřejněného na str. 157—159 Věstníku ministerstva spravedlnosti z r. 1910, není přípustná, vede-li se exekuce na části knihovního tělesa.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, R I 401/34.)

Vymáhající věřitelka vedla k vydobytí peněžité pohledávky exekuci na nemovitosti, připsané polovicí dlužníci Karle V-ové. Soud první stoli ce neschválil dražební podmínky předložené vymáhající věřitelkou, podle nichž se měla dražiti jedna polovina nemovitostí zapsaných ve vl. čís. 64 a 259 jako celek, a vybídl vymáhající věřitelku, by